

**Пашкова Наталя Олексіївна,
завідувач навчального відділу Інституту
післядипломної освіти інженерно-
педагогічних працівників (м. Донецьк) ДВНЗ
«Університет менеджменту освіти»**

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДИСТАНЦІЙНОЇ ФОРМИ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Анотація. У статті розглядається проблема та перспективи розвитку дистанційної форми підвищення кваліфікації педагогічних працівників ПТНЗ у закладах післядипломної освіти, в освітній процес яких активно впроваджуються дистанційні технології. При дистанційній формі підвищення кваліфікації реалізуються усі наявні традиційні дидактичні принципи навчання та враховуються нові, пов'язані з використанням сучасних інформаційних технологій. Сучасність вимагає гнучкої системи підвищення кваліфікації, важливо, щоб слухач навчився самостійно отримувати знання, працювати з інформацією, яку використовуватиме в умовах безперервної освіти, що фактором розвитку їх професійної компетентності у курсовий та між курсовий періоди.

Ключові слова: післядипломна педагогічна освіта, дистанційне навчання, підвищення кваліфікації, курсовий, міжкурсний періоди.

Пашкова Наталья Алексеевна

ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ ДИСТАНЦИОННОЙ ФОРМЫ ПОВЫШЕНИЯ КВАЛИФИКАЦИИ ПЕДАГОГИЧЕСКИХ РАБОТНИКОВ

Аннотация. В статье рассматривается проблема и перспективам развития дистанционной формы повышения квалификации педагогических работников ПТУЗ в учреждениях последипломного образования, в образовательный процесс которых активно внедряются дистанционные технологии. При дистанционной форме повышения квалификации реализуются все имеющиеся традиционные дидактические принципы обучения и учитываются новые, связанные с использованием современных информационных технологий. Современность требует гибкой системы повышения квалификации, важно, чтобы слушатель научился самостоятельно получать знания, работать с информацией, которую сможет использовать в условиях непрерывного образования, что есть одним из факторов развития профессиональной компетентности в курсовой и межкурсовой периоды.

Ключевые слова: последипломное педагогическое образование, дистанционное обучение, повышение квалификации, курсовой, межкурсовой периоды.

Pashkova Natalia Alekseevna

PROBLEMS AND PROSPECTS OF REMOTE FORM TRAINING TEACHING STAFF

Abstract. This paper addresses the problem and prospects of remote form training

teaching staff in postgraduate education in the educational process are being actively implemented remote technology. In the distance form training implemented all existing traditional didactic principles of learning and new accounted involving the use of modern information technology. Modernity requires flexible training, it is important that the listener has learned to independently acquire knowledge, to work with the information that you use in terms of continuing education, which factor in the development of professional competence in the course and course between periods.

Key words: *postgraduate teacher education, distance learning, training, course, course between periods.*

Постановка проблеми

Світовий процес переходу від індустріального до інформаційного суспільства, а також соціально-економічні зміни, що відбуваються в Україні, зазнають суттєвих змін у багатьох сферах діяльності держави. Насамперед, це стосується реформування освіти — важливого чинника політичної, соціально-економічної, культурної та наукової життєдіяльності суспільства. За роки незалежності на основі Конституції України визначено пріоритети розвитку освітянської галузі, створено відповідну правову базу, здійснюється практичне забезпечення освіти.

Невід’ємною складовою системи неперервної освіти є система післядипломної освіти педагогічних працівників, що містить курсовий і міжкурсний періоди підвищення кваліфікації педагога, керівника загальноосвітнього навчального закладу. Післядипломна освіта — це освіта дорослих, навчання й розвиток фахівців з метою підвищення їхнього кваліфікаційного рівнів відповідно до світових стандартів, вимог часу, особистісних та галузевих потреб, удосконалення наукового та загальнокультурного рівня, стимулювання та розвитку творчого й духовного потенціалу, що відбувається, передусім в інститутах післядипломної педагогічної освіти.

Підвищення кваліфікації педагогічних працівників в Україні відбувається цілеспрямовано за напрямками:

- навчання на курсах підвищення кваліфікації;
- виконання методичної роботи на базі методичних районних (міських) кабінетів (центрів), закладів освіти системи загальної середньої, дошкільної, позашкільної, професійно-технічної освіти відповідно до річних планів їх роботи;
- постійної самоосвіти.

Професійно-технічні навчальні заклади в розрізі сучасних вимог до підготовки майстрів виробничого навчання від інститутів післядипломної освіти чекають⁸:

- розроблення механізму оновлення змісту підготовки, перепідготовки, підвищення кваліфікації та стажування педагогічних працівників з урахуванням державних стандартів професійної освіти;
- постійного підвищення професійної компетентності педагогів у системі післядипломної освіти протягом усього життя;
- діагностики рівня психолого-педагогічних знань слухачів, їхнього тестування і, як результат, — пропонування гнучких спецкурсів з психолого-педагогічних

⁸ Олійник В. В. Підвищення кваліфікації керівників освіти за дистанційною формою навчання / уклад. : В. В. Олійник, В. Ю. Биков, В. О. Гравіт [та ін.] ; за заг. ред. В. В. Олійника. — К. : Логос, 2006. — 408 с.

дисциплін;

- тісного поєднання змісту навчальних курсів з педагогіки і психології з методикою проведення занять у ПТНЗ;
- запровадження практичних занять для слухачів курсів, з урахуванням спеціалізації навчального закладу, в якому вони працюють;
- сприяння в розробленні, апробації та впровадженні передового педагогічного досвіду тих слухачів курсів, які мають схильність до розроблення наукових досліджень.

Підвищення кваліфікації за очно-дистанційною формою навчання — це керований, дидактично забезпечений і контрольований педагогічний процес, що ґрунтується на засадах співробітництва та партнерських стосунках усіх його учасників, а також передбачає залучення слухачів до активної самостійної роботи (у зручному місці, за індивідуальним розкладом), основою якої є використання власного професійного досвіду та застосування сучасних інформаційно-комунікаційних засобів (систем доставки, відображення та обміну навчальною інформацією на відстані, телекомунікаційних мереж і засобів зв'язку)⁹.

Актуальність і доцільність упровадження дистанційного навчання в освітню діяльність інститутів післядипломної освіти зумовлюється низкою причин, серед яких важливими є такі:

- дистанційне навчання спроможне виконувати роль каталізатора процесу реформування освітньої діяльності в інституті щодо надання їй рис, характеристик і показників систем відкритої освіти (доступності, реальної неперервності, особистісної орієнтованості, демократичності, варіативності тощо);
- дистанційне навчання активізує застосування у навчальному процесі інформаційних, комп'ютерних, телекомунікаційних технологій, підвищує творчу складову навчання, ініціює формування в Інтернеті вітчизняного Web-середовища післядипломної педагогічної освіти⁸.

Аналіз останніх досліджень та публікацій

Актуальні проблеми інформатизації українського суспільства і освіти, теоретичні дослідження по напрямках: філософія й історія дистанційної професійної освіти; педагогічно-психологічні проблеми дистанційної професійної освіти; інформаційно-телекомунікаційні технології і навчальне середовище дистанційної професійної освіти; соціально-економічні проблеми дистанційної освіти; організація дистанційної професійної освіти; нормативно-правові проблеми дистанційної професійної освіти — можуть базуватися на теоретико-методологічних працях С. Архангельського, Н. Бабанського, С. Гончаренка, І. Зязюна, Т. Ільїної, І. Лернера та ін.; працях з дидактики А. Алексюка, Б. Голуба, В. Козакова, М. Махмутова, Е. Полата, В. Сагарді, М. Скаткіна, М. Фіцули, А. Хуторського та ін.; працях з психології Г. Балла, Л. Виготського, П. Гальперіна, Г. Костюка, А. Матюшкіна, Н. Побірченко,

⁹ Полат Е.С. Педагогические технологии дистанционного обучения / Е. С. Полат, М. В. Моисеева, А. Е. Петров ; за заг. ред. Е. С. Полат. — М. : Академия, 2006. — С. 27–28.

⁸ Олійник В. В. Підвищення кваліфікації керівників освіти за дистанційною формою навчання / уклад. : В. В. Олійник, В. Ю. Биков, В. О. Гравіт [та ін.] ; за заг. ред. В. В. Олійника. — К. : Логос, 2006. — 408 с.

Н. Тализіної, Б. Федоришина та інших учених².

Вітчизняні й зарубіжні учені у своїх наукових дослідженнях особливу увагу звертають на зміст, розвиток та організаційні засади дистанційного навчання (С. Авдошин, В. Биков, В. Домрачов, В. Зінченко, М. Карпенко, Т. Кошманова, К. Корсак, В. Кухаренко, Є. Полат, П. Таланчук, А. Хуторський, Дж. Андерсен, Ст. Віллер, Т. Едвард); використання інформаційних технологій у педагогічній практиці (Н. Корсунська, Ю. Пасічник, Т. Смовженко, П. Стефаненко, В. Торопцов); використання Інтернету в освітній діяльності, психолого-педагогічні аспекти і технології створення дистанційного курсу (В. Кухаренко, Т. Олійник, В. Рибалка)¹.

Мета статті полягає у розгляді деяких підходів до проблеми та перспектив розвитку дистанційної форми підвищення кваліфікації педагогічних працівників ПТНЗ.

Виклад основного матеріалу

Розвиток інформаційних та комунікаційних технологій сьогодні впливає практично на всі сфери людської діяльності. Відповідно відбувається активний пошук нових форм організації освіти, які б були засновані на сучасних інформаційних і комунікаційних технологіях навчання й підвищення кваліфікації. Однією з таких форм є дистанційне навчання. Під дистанційним навчанням розуміється індивідуалізований процес передавання і засвоєння знань, умінь, навичок і способів пізнавальної діяльності людини, що відбувається за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників навчання у спеціалізованому середовищі, створеному на основі сучасних психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій. Дистанційне навчання є оперативним, яке, завдяки інформаційним та комунікаційним технологіям воно повністю відповідає вимогам часу, має низку позитивних рис та потужний потенціал для свого ефективного впровадження в систему підвищення кваліфікації працівників, насамперед, через незалежність від фізичного розташування студентів та організації, що долучені до подібної системи. Застосування технологій дистанційного навчання стає одним із стратегічних напрямів розвитку та реформування системи освіти.

Дистанційні технології навчання можна розглядати як природний етап еволюції традиційної системи освіти від дошки з крейдою до електронної дошки й комп'ютерних навчальних систем, від книжкової бібліотеки до електронної, від звичайної аудиторії до віртуальної аудиторії. На сьогодні дистанційне навчання активно впроваджується в освітній процес вищих навчальних закладів післядипломної освіти, які здійснюють перепідготовку та підвищення кваліфікації фахівців різних галузей людської діяльності⁴.

Основна мета дистанційного навчання — надати можливість навчатися всім,

² Биков В. Ю. Сучасні завдання інформатизації освіти. Інформаційні технології і засоби навчання / В. Ю. Биков. — 2010. — С. 24–27.

¹ Актуальні аспекти розвитку освіти в Україні: економіка, професійна підготовка, дистанційне навчання / Л. Л. Ляхощка, О. В. Величко, О. М. Гедиш [та ін.]; за заг. ред. В. В. Олійника. — К.: Ун-т менедж. освіти НАПН України, 2012. — 191 с.

⁴ Кармаева О. Интеграция системы образования [электронный режим] / О. Кармаева. — Режим доступа: // <http://svirvmo.ru/disk/2013/stuff/sbornik-1.pdf>

хто бажає, у кого є прагнення одержати професію, здобути другу вищу освіту або підвищити кваліфікацію. Зацікавленість до цієї технології навчання зумовлена не тільки бажанням здобути освіту, а й тим, що інформаційні технології впроваджуються в наше повсякденне життя.

Система дистанційної освіти — це заочне навчання на новому етапі розвитку, хоч різниця між ними досить відчутна. Дистанційне навчання дало змогу наблизити процес заочного навчання до рівня стаціонарного завдяки бурхливому розвитку інформаційних технологій, побудованих на використанні персональних комп'ютерів і телекомунікацій, відео- й аудіотехніки, засобів Multimedia, оптоволоконного зв'язку.

Підвищення кваліфікації за очно-дистанційною формою навчання запроваджується з метою:

- підвищення якості післядипломної освіти;
- створення умов для реалізації моделі відкритої освіти у забезпеченні рівних можливостей здобуття якісної освіти й освіти впродовж життя;
- збільшення тривалості підвищення кваліфікації без відриву слухачів від виконання професійних обов'язків;
- підвищення рівня та якості самостійної роботи слухачів;
- розвитку професійних компетенцій слухачів на базі широкого застосування у навчанні сучасних інформаційно-комунікаційних технологій;
- індивідуалізації процесу підвищення кваліфікації відповідно до потреб і можливостей кожного слухача;
- створення єдиного освітньо-інформаційного простору регіону.

Нормативним документом Інституту післядипломної освіти інженерно-педагогічних працівників (м. Донецьк) ДВНЗ УМО, який визначає тривалість, структуру і зміст підвищення кваліфікації за очно-дистанційною формою навчання певної категорії слухачів, є навчальний план, який розробляється на основі типового навчального плану певної категорії слухачів очної форми і відрізняється від нього за формою, структурою і змістом.

Навчально-методичне забезпечення дистанційного навчання містить:

- навчальні плани підвищення кваліфікації;
- графіки навчального процесу;
- робочі програми відповідних дисциплін;
- методичні рекомендації щодо організації самостійної роботи, вивчення окремих дисциплін, написання й оформлення випускної роботи.

Для підвищення кваліфікації педагогічних працівників за дистанційною формою найдоцільнішою є змішана технологія дистанційного навчання, що оптимально враховує індивідуальні можливості кожного слухача⁵. Таке поєднання натеper з урахуванням економічних можливостей більшості населення є найбільш прийнятним.

Підвищення кваліфікації педагогічних працівників здійснюється за очно-дистанційною формою навчання і має три етапи:

I етап (очний) — організаційно-настановна сесія;

⁵ Могилев А. В. Дистанционное обучение [электронный режим] / А. В. Могилев. — Режим доступа : // <http://www.vspu.ac.ru/de>

II етап (дистанційний) — керована самостійна робота слухача;

III етап (очний) — заключна сесія.

У міжсесійний період слухачі навчаються дистанційно, поєднуючи при цьому можливість працювати та навчатися.

Навчальний процес здійснюють у таких формах: навчальні заняття, виконання колективних та індивідуальних завдань, самостійна робота слухачів, практична підготовка, контрольні заходи тощо. Основними видами навчальних занять за дистанційною формою навчання є такі: лекції, лабораторні, практичні, семінарські, індивідуальні заняття, консультації, дискусія в мережі, самопідготовка, вивчення теоретичного матеріалу тощо.

Реалізація вищезазначених видів навчальних занять здійснюють за допомогою сучасних інформаційних і комунікаційних технологій: Інтернету, електронної пошти, чату, форуму, телеконференції, відеоконференції, конференції, аудіоконференції тощо. Самостійна робота слухача є основним засобом оволодіння навчальним матеріалом. Контроль якості знань, умінь і навичок слухачів дистанційної форми навчання забезпечують за допомогою проведення системи контрольних заходів, що реалізують в очному та дистанційному режимах. Контрольні заходи містять вхідний, поточний і підсумковий контроль, що здійснюється під час проведення названих вище етапів навчання. Вхідний контроль проводять під час організаційно-настановної сесії і визначають стартовий рівень слухача з даного курсу. Поточний контроль проводять із метою визначення рівня успішності самостійної роботи слухачів і спонукання їх до регулярної роботи впродовж дистанційного етапу підвищення кваліфікації. Підсумковий контроль здійснюють під час проведення заключної сесії для констатації успішності навчання⁷.

Суб'єктами дистанційного навчання є слухачі, які навчаються за програмою підвищення кваліфікації педагогічних кадрів за дистанційною формою навчання; викладачі, які здійснюють дистанційне навчання; тьютори (куратор навчальної групи, що здійснює підтримку та супровід навчального процесу). Слухачам, які навчалися за дистанційною формою навчання, виконали навчальну програму та захистили творчий проект, видають посвідчення встановленого зразка. Тьютор у процесі супроводження навчального процесу виконує функції, визначені за чотирма основними напрямками: інформаційні, комунікаційні, організаційні, управлінські. Усі ці напрями не є відокремленими, між ними існують перехресні зв'язки, вплив і взаємодія³. Викладачами Інституту післядипломної освіти інженерно-педагогічних працівників (м. Донецьк) ДВНЗ УМО розроблено дидактичний комплекс комп'ютерно орієнтованого методичного забезпечення, електронні версії яких накопичуються і постійно інтегруються в єдину інформаційну систему. Важливим є питання дидактичного забезпечення, що є необхідною умовою ефективної самостійної навчальної роботи слухача у дистанційному навчанні. Дидактичне забезпечення — це комплекс різноманітних видів змістової навчальної інформації, що виконано на різноманітних носіях (паперових, магнітних тощо). Дидактичне забезпечення представлене у вигляді програм

⁷ Олійник В. В. Організація дистанційного навчання в післядипломній педагогічній освіті: організаційно-педагогічне дослідження / В. В. Олійник. — К. : ЦППО, 2001. — С. 11–17.

³ Биков В. Ю. Дистанційний навчальний процес / В. Ю. Биков, В. М. Кухаренко. — К. : Міленіум, 2005. — 292 с.

освітньої діяльності, що містить три блоки: інформаційний, змістовий та контрольнo-узагальнювальний. Інформаційний блок забезпечує виконання організаційної функції і вміщує пояснювальну записку, кваліфікаційні вимоги, навчально-тематичний план зі спеціальності, методичні рекомендації. Змістовий блок забезпечує виконання навчальної функції і вміщує лекції, методичні рекомендації з організації навчальних занять, список літератури, інтернет-ресурси.

Навчальні заняття за дистанційною формою навчання (лекції, практичні, семінарські, індивідуальні заняття, консультації, самопідготовка, вивчення теоретичного матеріалу тощо) проводяться з використанням як традиційних, так і сучасних інформаційних і комунікаційних технологій.

Самостійна робота слухача є основним засобом оволодіння навчальним матеріалом. Контроль якості знань, умінь і навичок слухачів дистанційної форми навчання забезпечується за допомогою проведення системи тестів, що реалізуються в дистанційному режимі. Контрольні заходи містять вхідний, поточний і підсумковий контроль, що здійснюються під час проведення названих вище етапів підвищення кваліфікації. Вхідний контроль проводиться під час організаційно-настановної сесії і визначає рівень знань майстра виробничого навчання з курсу. Поточний контроль проводиться з метою визначення рівня успішності самостійної роботи і спонукання до регулярної роботи протягом дистанційного етапу підвищення кваліфікації. Підсумковий контроль здійснюється під час проведення заключної сесії для констатації успішності навчання.

Педагогічні працівники ПТНЗ, які вибрали дистанційну форму, отримують значну підтримку від усього педагогічного колективу Інституту післядипломної освіти інженерно-педагогічних працівників (м. Донецьк) ДВНЗ УМО через методичне забезпечення дисциплін, консультаційну роботу.

У процесі навчання слухачі мають навчитися здобувати і застосовувати знання, шукати і знаходити потрібні джерела інформації, вміти працювати з цією інформацією, аналізувати її, усвідомлювати й розв'язувати проблеми інтелектуального і морального розвитку особистості.

Дистанційне навчання, що є переважно індивідуальним за своєю суттю, не виключає можливості комунікації з викладачем та іншими слухачами, співпраці у процесі пізнавальної і творчої діяльності⁶.

Для організації та управління дистанційним навчанням використовується платформа Moodle, яка є середовищем для створення навчальних курсів та управління ними. Вона розроблена для організації повноцінного процесу дистанційного навчання і/або незалежної перевірки знань; при цьому вона розрахована на великі потоки слухачів. Система дає змогу проводити навчання та/і перевірку знань у корпоративних мережах і в мережі Інтернету. Окрім того, її можна використовувати як додатковий засіб для традиційних форм навчання. Перевагами системи Moodle є простота в освоєнні; висока продуктивність та масштабність; можливість використовувати методи он-лайнного навчання. Для успішного навчання майстер виробничого навчання повинен мати навички володіння комп'ютером на рівні користувача та розуміти

⁶ Олійник В. В. Організаційно-педагогічні основи дистанційної освіти і навчання: організаційно-педагогічне дослідження / В. В. Олійник. — К. : ЦППО, 2001. — 47 с.

принцип роботи web-браузера. Система дистанційного навчання Moodle надає можливість проводити дистанційне навчання за допомогою Інтернету; урізноманітнювати засоби спілкування слухачів і викладачів (за допомогою електронної пошти, чату, форуму, обміну файлами тощо); активізувати роль викладача і здійснювати повний контроль за процесом навчання; застосовувати багаторівневу систему тестування; поповнювати базу даних, накопичувати різнобічну статистику, яку можна використати для підготовки різних форм звітності.

Таким чином, запропонована форма організації дистанційного навчання в системі підвищення кваліфікації забезпечує:

- можливість організації процесу підвищення кваліфікації як більш відкритого, неперервного і гнучкого;
- удосконалення професійної майстерності без відриву від основної діяльності;
- індивідуалізацію процесу навчання з урахуванням можливостей і рівня професіоналізму вчителя, умов його педагогічної діяльності;
- підвищення рівня компетентності з використання сучасних інформаційних та комунікаційних технологій.

Висновки

Досвід показує, що більшість педагогічних працівників не звикла до пошукової, творчої діяльності. На нашу думку, слідування означеним шляхам допоможе практикам оптимізувати процес дистанційного підвищення кваліфікації педагогічних працівників на сучасному етапі його розвитку й сприятиме досягненню більш досконалого рівня організації зростання фахової компетентності викладацьких кадрів у майбутньому.

Проблеми, які виникають у процесі дистанційного навчання в межах післядипломної освіти, мають і об'єктивні, і суб'єктивні причини. Як приклад, більшість комп'ютерних класів ПТНЗ не мають підключення до мережі Інтернету, який, як правило, не дуже потужний, відсутнє необхідне обладнання, наприклад, web-камер, тому використання інноваційних форм і методів дистанційної форми неможливе.

Перспективи подальших розвідок у цьому напрямі

На всіх етапах підвищення кваліфікації необхідно використовувати в процесі навчання сучасні інформаційні, комп'ютерні та інтернет-технології. Якщо більшість слухачів ставитиметься до інновацій стримано, з пасивним інтересом, то після підвищення кваліфікації за дистанційною формою кількість байдужих набагато не зменшиться. Але процес інформатизації суспільства зумовлює потребу в безперервному навчанні його членів протягом усього життя. Для педагогічних працівників ПТНЗ це означає безперервну самоосвіту з метою підтримки високого рівня професійно-педагогічної культури.

Список використаних джерел

1. Актуальні аспекти розвитку освіти в Україні: економіка, професійна підготовка, дистанційне навчання / Л. Л. Ляхоцька, О. В. Величко, О. М. Гедиш [та ін.] ; за заг. ред. В. В. Олійника. — К. : Ун-т менедж. освіти НАПН України, 2012.

— 191 с.

2. Биков В. Ю. Сучасні завдання інформатизації освіти. Інформаційні технології і засоби навчання / В. Ю. Биков. — 2010. — С. 24–27.

3. Биков В. Ю. Дистанційний навчальний процес / В. Ю. Биков, В. М. Кухаренко. — К. : Міленіум, 2005. — 292 с.

4. Кармаева О. Интеграция системы образования [электронный режим] / О. Кармаева. — Режим доступа : // <http://svirvmo.ru/disk/2013/stuff/sbornik-1.pdf>

5. Могилев А. В. Дистанционное обучение [электронный режим] / А. В. Могилев. — Режим доступа : // <http://www.vspu.ac.ru/de>

6. Олійник В. В. Організаційно-педагогічні основи дистанційної освіти і навчання: організаційно-педагогічне дослідження / В. В. Олійник. — К. : ЦППО, 2001. — 47 с.

7. Олійник В. В. Організація дистанційного навчання в післядипломній педагогічній освіті: організаційно-педагогічне дослідження / В. В. Олійник. — К. : ЦППО, 2001. — С. 11–17.

8. Олійник В. В. Підвищення кваліфікації керівників освіти за дистанційною формою навчання / уклад. : В.В. Олійник, В. Ю. Биков, В. О. Гравіт [та ін.] ; за заг. ред. В. В. Олійника. — К. : Логос, 2006. — 408 с.

9. Полат Е. С. Педагогические технологии дистанционного обучения / Е. С. Полат, М. В. Моисеева, А. Е. Петров ; за заг. ред. Е. С. Полат. — М. : Академия, 2006. — С. 27–28.

PROBLEMS AND PROSPECTS OF REMOTE FORM TRAINING TEACHING STAFF

The article deals with only a few approaches to the development of professional competence masters of industrial training in postgraduate education, as well as to the professional competency modeling this category.

Deals with structural and functional analysis of educational activities a training, specificity of modern technologies in the areas that affect the improvement of the professional and educational level a training and learning outcomes of vocational-technical schools , and is also the basis for determining the direction and development stages of its competence as a whole.

The problem of training competitive specialists, especially blue-collar workers, which not only requires considerable resources, but also the availability of highly skilled engineers and teachers.

An integral component of lifelong learning is a system of postgraduate education teaching staff, including course and mizhkursovyu periods of training of the teacher, the head of an educational institution. Postgraduate education — is adult education, training and development professionals to enhance their skill level in accordance with international standards and requirements of the time, the personal and industrial needs, improving scientific and general cultural level, promotion and development of creative and spiritual potential that occurs primarily in Institute of Postgraduate Education.

Qualification for blended learning — is managed, secured and controlled didactic teaching process based on the principles of cooperation and partnership of all its members and provides for active involvement of students ' independent work basis of which is the use of your professional experience and the application of modern information and communication tools (delivery systems, mapping and sharing educational).